

РЕШЕНИЕ

№ 7773

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8241** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба с вх. № 28848 от 18.08.2021 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1012 – 21 – 1237 от 11.08.2021 г. по описа на ТП на НОИ С. град, подадена от В. О. И., ЕГН 94091066950, с адрес [населено място], [улица], чрез адв. Ж. Д. от САк, със съдебен адрес и адрес за призоваване [населено място], кв. Борово, [улица], ап. 8 срещу решение № 1040 – 21 – 740 от 19.07.2021 г. на директора на ТП на НОИ, с което са отхвърлени жалби (озаглавени възражение)с вх. № 1012 – 21 – 1033 от 09.07.2019 г., възражение вх. № 1012 – 21 – 1034 от 09.07.2021 г. и възражение вх. № 1012 – 21 – 1035 от 09.07.2021 г. на оспорващата против Разпореждания № Д – 21 – 999 – 00 – [ЕГН] от 02.07.2021 г., № Д – 21 – 999 – 00 – [ЕГН] от 02.07.2021 г. и № Д – 21 – 999 – 00 – [ЕГН] от 02.07.2021 г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите като неоснователни и са потвърдени посочените разпореждания, с които е спряно производството по изплащане на паричното обезщетение за временна неработоспособност поради бременност и раждане по болничен лист № Е20210123435, №Е20210924351 и №Е20211227516 като правилни и законосъобразни.

С жалбата се иска, съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно. Излагат се съображения по съществуването на спора и се твърди, че не следва оспорващата да търпи неблагоприятни последици поради липсата на осигурителни

вноски, още повече, че ответникът, за да спре производството се е позовал на „индиция“ за „възможно релевантен факт“, т.е. не на конкретен факт. Това се случва, въпреки че в Решението е безспорно признато, че оспорващата е с регистриран трудов договор и подадени осигурителни декларации. Инвокират се доводи, че с Решението се потвърждава спирането без законово основание на изплащането на обезщетение и помощ по болнични листове на В. И., която е бременна. Искане се съдът да отмени като неправилно и незаконосъобразно оспореното решение на директора на ТП на НОИ – С. град като постановено в разрез и при съществени нарушения на процесуалните правила, на материалния закон и като противоречащо на обективните факти. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призована, не се явява, представлява се от адв. Д., който поддържа жалбата, предлага да се уважи по изложените в нея доводи и представеното писмено становище и претендира разности съгласно представения списък.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ - С. – редовно призован, се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата и предлага същата да се отхвърли като неоснователна, претендира юрисконсултско възнаграждение и депозира писмено становище.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от данните в административната преписка за В. И. са представени в ТП на НОИ – С. град от дружеството [фирма] Удостоверения приложения №9 (към чл.8, ал.1 от НГЮПДОО) за болничен лист №Е20210123435, за периода от 02.04.2021 г. до 15.04.2021 г., за болничен лист №Е20210924351, за периода от 16.04.2021 г. до 15.05.2021 г. и за болничен лист №Е20211227516, за периода от 16.05.2021 г. до 14.06.2021 г., вкл.

По данни от Регистъра на трудовите договори са налични записи за подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КСО от работодателя - „Г. Софтуер С.“ за сключен на 03.09.2020 г. с жалбоподателя трудов договор на длъжност „продавач-консултант“ с месечно възнаграждение 1224,26 лева. Съгласно същия регистър осигурителят има назначавани лица с деклариран висок осигурителен доход. В регистъра на осигурените лица от дружеството е подавана информация за осигурителен стаж и осигурителен доход за периода от м. септември 2020 г., но в „Регистър приходи“ на ТД на НАП няма данни за внесени осигурителни вноски от дружеството.

При тези данни със Заповед №ЗР-5-21-00956817/02.07.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО) е възложено извършване на ревизия по разходите на ДОО на [фирма], ЕИК[ЕИК] за установяване на възникнали осигурителни правоотношения за лицата, за които има подадени данни в регистъра на осигурените лица. По повод на проверката е изисквана по компетентност информация от ТД на НАП, от която да бъде установено упражняването от дружеството на търговска дейност, подаваните годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, годишни финансови отчети, регистрирани търговски обекти и фискални устройства, регистрирани обороти, както и информация за начина, по който са подаване данните по чл.5, ад.4 от КСО. В отговора от ТД на НАП е удостоверено, че от осигурителят [фирма], ЕИК[ЕИК] няма данни за подавани годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2019 г. и 2020 г. и има данни за регистрирани фискални устройства за периода. Данните по чл.5, ал.4 от КСО са подавани по електронен път е КЕП от упълномощено лице С. П.. Налични са данни за данъчно-осигурителни задължения и е образувано изпълнително дело. Проверка е

изискана да бъде извършена и от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, която да установи извършвали ли са наетите лица трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО, чрез дружество [фирма], ЕИК[ЕИК]. Съгласно отговора на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ не е осъществен контакт с управителя или негов законен представител, като за целта е потърсено съдействието на СДВР.

При това положение административният орган - ръководителят по изплащането на обезщетенията и помощите е приел, че следва да спре производството по изплащане на обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване на жалбоподателя по болнични листове №Е20210123435, №Е20210924351 и №Е20211227516.

В тази връзка и на основание чл.40, ал.4, т.2 от КСО с разпореждане №Д-21 -999-00-[ЕГН]/02.07.2021 г. разпореждане №Д-21-999-00-[ЕГН]/02.07.2021 г. и разпореждане №Д-21-999-00-[ЕГН]/02.07.2021 г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите е постановено спиране изплащането на обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болнични листове №Е20210123435. №Е20210924351 и №Е20211227516 на В. О. И. до приключване на проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК].

Недоволна от разпорежданията за спиране, оспорващата ги е обжалвала по административен ред пред директора на ТП на НОИ – С. град, като е подала жалби жалби (озаглавени възражение) с вх. № 1012 – 21 – 1033 от 09.07.2019 г., възражение вх. № 1012 – 21 – 1034 от 09.07.2021 г. и възражение вх. № 1012 – 21 – 1035 от 09.07.2021 г. Решаващият орган ги е разгледал в едно решение, с което ги е отхвърлил, като е приел, че обжалваните пред него актове на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите са правилни и законосъобразни.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните.

От установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Оспореното решение № 1040 – 21 - 740 от 19.07.2021 г. на директора на ТП НОИ С. град е връчено на неговия адрес на 26.07.2021 г., лично, видно от известие за доставяне ИД PS 107100WIGSC (л. 15), а жалбата е депозирана на 11.08.2021 г. чрез административния орган, като е подадена на 09.08.2021 г., видно от пощенското клеймо на л.11 от дело. Настоящият съдебен състав приема, че оспорването е инициатирано в законоустановения 14 – дневен срок от процесуално легитимирано лице, поради което е допустимо.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт,като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Следва да се посочи, че процесните разпореждания и решение са издадени от компетентни лица, съгласно приетите по делото заповед № 1015 – 21 – 79 от 03.02.2017 г. и Заповед № 1015 – 21 – 51 от 03.02.2020 г., издадени от директора на ТП на НОИ – С. град и заповед № 1712 от 17.08.2015 г. на Управителя на НОИ.

Съгласно ал. 4 на чл. 40 от КСО длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, когато са представени доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението (т. 2).

Регламентацията на правото на парично обезщетение за общо заболяване и майчинство е уредено в чл.40, ал.1 от КСО, съгласно който осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. За да се приложи нормата на чл.40, ал.1 от КСО е необходимо лицето да има качеството на осигурено лице. Законодателят е дал легална дефиниция на понятието осигурено лица в §1. ал.1, т.3 от ДР на КСО - "Осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5. Самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски по чл. 6, ал. 8. а лицата по чл. 4а се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски.

В конкретния случай правилно административният орган е преценил необходимостта от извършването на проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК] съобразявайки всички събрани по преписката обстоятелства и данни в административното производство, образувано във връзка с предявеното от същия удостоверение приложения № 9 за изплащане на обезщетение за временна неработоспособност на жалбоподателя по издадените й болнични листове №Е20210123435, №Е20210924351 и №Е20211227516. за периода от 02.04.2021 г. до 14.06.2021 г. /вкл./.

Тази проверка цели да установи следните обстоятелства: възникнало ли е основание за осигуряване на В. О. И., предвид разпоредбите на чл.10. ал.1 от КСО и §1. ал.1. т.3 от ДР на КСО, т.е. упражнявала ли е В. О. И. трудова дейност при осигурителя Г. Софтуер С.“ Е., за която подлежи на задължително осигуряване по КСО, има ли основания за подаване на данни по чл.5, ал.4, т. 1 от КСО и съответстват ли подадените данни в Регистъра на трудовите договори и Регистъра на осигурените лица на данните в първичните счетоводни документи. Описаните обстоятелства преценени в контекста релевантната правна уредба в раздел I, глава четвърта от КСО на обезщетенията при временна неработоспособност и трудоустрояване, съставляват материалноправни предпоставки за отпускането и изплащането им. В процесния случай именно тези обстоятелства правилно административният орган е преценил, че се нуждаят от установяване чрез проверка от контролен орган на НОИ, тъй като те са от съществено значение във връзка с правото на паричното обезщетение на оспорващата.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазване от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ. вкл. коректността на подаваните от осигурителя данни в регистъра па осигурените лица въз основа на които се отпускат и изчисляват обезщетенията. Всички документи във връзка с извършването на дейност от

осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови правоотношения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП и НОИ с оглед на възложените им от закона дейности.

Безспорно данните по делото сочат, че административният орган е преценил необходимостта от извършването на проверка, която е в пряка връзка с обстоятелства от значение за изплащане на обезщетението на жалбоподателя, като такава е била възложена със Заповед № ЗР – 5 – 21 – 00956817 от 02.07.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

Представеното и прието по делото писмо № 1043 – 21 - 500#12 от 15.10.2021 г. на директора на ТИ на НОИ - С. град индицира, че проверката продължава и към настоящия момент.

В този смисъл, административният орган правилно е преценил, че са налице предпоставките в хипотезата на чл.40, ал.4, т.2 от КСО за спиране на производството по изплащане на обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болнични листове №J20210123435, №E20210924351 и №J20211227516, за периода от 02.04.2021 г. до 14.06.2021 г./вкл./на оспорващата.

От приетите доказателствата по делото, включително и от представените такива в съдебното заседание, както и поради липсата на доказателства за действително полагане на труд и извършване на реална трудова дейност от оспорващата и съответно липсата на доказателства за наличието на кумулативно определените предпоставки, обуславящи правото ѝ на обезщетение за бременност и раждане, следва изводът за неоснователност на жалбата, поради което същата следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора в тежест на жалбоподателя следва да бъдат поставени заявените от директора на ТП на НОИ – С. град разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 144 АПК определя в размер на общо 100, 00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. О. И., ЕГН 94091066950 срещу решение № 1040 – 21 – 740 от 19.07.2021 г. на директора на ТП на НОИ, с което са отхвърлени жалби (озаглавени възражение)с вх. № 1012 – 21 – 1033 от 09.07.2019 г., възражение вх. № 1012 – 21 – 1034 от 09.07.2021 г. и възражение вх. № 1012 – 21 – 1035 от 09.07.2021 г. на оспорващата против Разпореждания № Д – 21 – 999 – 00 – [ЕГН] от 02.07.2021 г., № Д – 21 – 999 – 00 – [ЕГН] от 02.07.2021 г. и № Д – 21 – 999 – 00 – [ЕГН] от 02.07.2021 г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите като неоснователни и са потвърдени посочените разпореждания, с които е спряно производството по изплащане на паричното обезщетение за временна неработоспособност поради бременност и раждане по болничен лист № E20210123435, №E20210924351 и №E20211227516.

ОСЪЖДА В. О. И., ЕГН 94091066950, с адрес [населено място], [улица] да заплати на ТП на НОИ С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: